

riets beregninger. Jeg er nu meget godt tilfreds med beregningerne, jeg har ikke grundlag for at anfægte dem.

Det, der bekymrer mig mest, er, at når man så sætter sig til at regne på, om der er social trykthed at finde i Venstres forslag – for det er jo det, vi ved er grundlaget for en stabil fremgang – så må jeg desværre konstatere, at det forholder sig omvendt: Der er social utrykthed at finde.

Jeg må konstatere, at hvis Venstres forslag blev en realitet, så mister ifølge Finansministeriets beregninger – og det er jo ikke tilfældige manipulerede beregninger, det er den samme type beregninger, der har været anvendt år efter år, måned efter måned, og som regeringen selv gør brug af i en lang række beslutningsprocesser – en kassedame, og jeg er sikker på, der er gode Venstrefolk, der kender en sådan, og en ufaglært, gift arbejder ca. 1.600 kr. om måneden i konsekvens.

En førtidspensionist går glip af godt 160 kr. eller et noget større beløb alt efter pension og boligstørrelse. En enlig forsørger på kontanthjælp med 2-4 børn i institution taber et sted mellem 725 kr. og 1.815 kr. om måneden. Et ægtepar på kontanthjælp og førtidspension går glip af knap 3.000 kr. afhængig af pensionens størrelse. To nybagte efterlønnere mister 4.000 kr. om måneden. Der, hvor der er et lille plus, er på to folkepensionister, et ældre ægtepar som har 1/4 mio. kr. årlig i privat- og tjenestemandspension, hvor der er en gevinst at hente på knap 4.000 kr. om måneden.

Jeg er ked af at måtte sige det, men jeg synes, sandheden skal frem, også her i afslutningsdebatten, selv om tidspunktet er langt fremskredent. Det er ikke vejen; vi får ikke hold på vores økonomiske problemer og på vores målsætninger ved større ulighed, når det gælder sociale forhold ikke mindst i alderdommen og ikke mindst for de grupper, der er trådt ud af arbejdsmarkedet.

Fru Anne Birgitte Lundholt stillede en række spørgsmål om fremtiden på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemerne. Jeg vil for det første gerne sige til fru Anne Birgitte Lundholt: Det er fair nok, at Det Konservative Folkeparti og regeringen har forskelligt syn på en række størrelser.

Men jeg vil igen gerne gentage min kvittering for, at man fra Det Konservative Folkepartis side trods disse forskellige holdninger er parat til at trække i arbejdstøjet, er parat til at forhandle om de næste skridt, som man har været det – sådan hører jeg det – i år. Så har jeg ikke

forudskikket nogen konklusioner, men til fru Anne Birgitte Lundholt vil jeg dog alligevel lægge til, at jeg synes, man skal gøre, som hr. Bjørn Elmquist var inde på.

Vi har gennemført Europas mest omfattende fornyelse og forandring såvel i dagpengesystemet og i voksen- og efteruddannelsesindsatsen som i sociallovgivningen i igangsætning af unge, der er henvist til kontanthjælp.

Der er ikke én eneste ung i vores land længe, der kan gå mere end højst 3 måneder på kontanthjælp eller højst 6 måneder i arbejdsløshed, før samfundet og den unge skal mødes, for at den unge kan komme i gang for norges vedkommende igen med et job eller med en uddannelse. Ingen andre lande er gået så langt, som vi er.

Og til fru Anne Birgitte Lundholt: Det tager tid, inden sådan et omfattende system er kørt fuldt og helt ind, sådan som vi også har lagt skinner ud for det i de næste 2-3 år, og derfor har jeg signaleret til alle de mange, mange mennesker, der bliver berørt af den nye store reform: Der bliver ro til, at det system bliver kørt ind, uanset om man er i arbejdsløshedskasse, uanset om man er ansat fra arbejdsformidlingen, og uanset om man er arbejdsløs eller beskæftiget.

Linjerne ligger klart nu. Nogle har kaldt det reformpause, måske også jeg selv, men lige præcis på dette område tror jeg det er utrolig vigtigt at vi holder kursen, og også anerkender, at den fornyelse her er en fornyelse, vi kan være bekendt, en fornyelse, som alle i Europa, når det kommer til stykket, beundrer os for, som også finansministeren nævnte det.

Derfor synes jeg, det er trist at skulle høre stemmer, der taler om uddannelsesvang her i dag. Jeg tror, det var hr. Bent Hindrup Andersen fra Enhedslisten, der var inde på det. Det må aldrig komme så vidt for et flertal i Folketinget og slet ikke for regeringen, det gør det heller ikke, at der er noget forkert i, at unge kommer i sving igen med en uddannelse eller et stykke arbejde.

Det stiller jeg gerne op på til hver en tid, det stiller regeringen gerne op på, og for at der ikke skal være nogen som helst misforståelser mellem regeringen på den ene side og f.eks. Enhedslisten eller SF på den anden: Regeringens lovforslag, når det gælder fornyelsen på arbejdsmarkedet og uddannelsesindsatsen inklusive de unges nye aktiviteter, var ikke et forlig i den forstand, vi blev presset til. Det kan enhver overtale sig om, når man sammenligner